

като получаваше срѣдъ буря такава безопасно-
сть. Хижата бѣ непоколебима, защото созиде
на въ тѣснина-та на долина-та, покриваше ся
отъ Бенгалска смоковица, на коя-то клонове-
те вкоренени на земля-та правятъ стан околъ
стебло-то ѝ и го подпиратъ.

Листи-те на това древо бѣха толкова гъ-
сти щото нито капка дождь можеше да ги пре-
мине; и хотя страшни-те шумове на вихрушка-та
размѣшени съ гремя-та, дымъ-атъ на огни-
ще-то като излазяше презъ среда-та на покры-
ва, и свѣтлина-та на свѣщника нито ся покла-
щаха никакъ: Докторъ-атъ ся удивляваше като
созираше тишина-та на Индіянина и на негова-
та ступаница, тишина по совершенна отъ оная
на стихии-те, чадо-то имъ, черно и лъскаво ка-
то ебена, спеше въ люлка-та си; и майка му за
свое развеселеніе правеше му герданче отъ чер-
вена и черна стофа; а отецъ-атъ гледаше без-
простанно майка-та и дѣте-то съ чадолюбивый
погледъ. Щото и куче-то участвоваше отъ об-
що-то благополучіе; то легнало при огнище-
то съ котка-та половинно-отваряше на времени
очыте си и въздыхаваше като гледаше господри
но.